e-codices

accepto ſignaculo reuerſa eſt mulier
in domū ſuā· et ingreſſa ī cubiculum
flebat valde depcans dn̄m ut mereretur
veniā p delictis ſuis· et erat triſtis. Veni
ens aūt vir eius interogauit de ea· Cui
famuli dixerunt· In cubiculo comoratur
dn̄a mea· Veniens v̄o vir eius ad illam·
Cur inquit triſtis es· et cur conturbatur
cor tuū· Scio enī q̄a ambulaſti ad hoīem
magū· et audiſti ab eo vā ī mania que
nichil pficiūt· Relinque ergo cogitacōes
iſtas vanas et ſurge ut epulemur
ſimul· Cui illa ait· Indulge queſo mi
hac nocte q̄a neq3 cibū neq3 potum
acceptura ſū· ſed nec in ſtratu tuo
quieſcam· At ille recedens ab ea epu
latus eſt cū amicis ſuis· Mane aūt facto
venit ad eā et ait· Mygdomia audi
ſomniū meū· Putabam me cū rege
mesdeo diſcumbere et veniēs aquila
rapuit ex diſco qui erat corā nobis duas
aues optimas et abijt· Et rurſū rap
uit alias duas portās ad nidum ſuū·
Rex aūt emiſſo iaculo tranſfixit illam
ſed nichil ei nocuit· Hec audiēs mulier
dixit· Optimū eſt hoc vm̄ qđ vidiſti·
Eunte aūt eo ad palaciū mulier itm̄
acceſſit ad btm̄ thomā et inuenit eū
docentē turbas et pcidēs ad pedes eius
ait· Pdicacōz tuā audiui et oīa vā
q̄ audire ſuſcepi corde retineo impoll
uto· et ſtans audiebat vbm̄ vſq3 ad ve
ſperū· Adueniēte aūt nocte regreſſa
eſt in domū ſuā· et nichil cibi accepit
neq3 dormiuit cū viro ſuo· Chariſius
vir eius mane facto condolēs q ſepa
raretur ab vxore ſua· indutus veſtimenta
vilia venit ad regē· Quē cū vidiſſet
rex ait· Que extat cauſa ut hec vi
litas te claudet· At ille· Quia pdidi
inquit vxorē meā p hominē magum
q ſapor introduxit in regionem iſta
ut pdat eā· Et ſtatim rex iuſſit eum
vocari· Euntes aūt pueri inuenerūt
eū ſedentē iuxta aplm̄ et audientē
vbm̄ dei et migdomiam ad pedes eorū
Dixit ei pueri· Ecce rex ī caput tuū
iratus ē et tu vis manibus vacuis· Veni
q̄a vocat te· At ille ſurgēs rogauit
aplm̄ ut orōnē funderet p eo· Cui
ille ait· Noli timere ſed ſpera ī dn̄m
quia ipē erit adiutor meus· et non
timebimus nocere ab vllo mortali· et
ingreſſus eſt ſapor ad regē· Cui rex ait·
Quis eſt magus iſte quē accerſiſti ī do
mū tuā· Qui conturbat regionē meā
et pplm̄ meū· Sapor r̄ndit· Noſti enī
optime rex afflictionē meā quā de
vxore et vnica filia habui q̄ a demonio
vexabantur et ab eo ſanate ſūt· ſed et
multi infirmi nūc p manus eius ſanantur·
et oīa quicq3 peciecit a deo ſuo pſtat ei·
Tūc mesdeus rex iuſſit adduci ad ſe
ſcm̄ aplm̄· Sz pueri cū nō poſſent ad eū
accedere p turba nunciauerūt regi·
Chariſius v̄o veniēs cū furore ait· Surge
malefice et veni ī pſenciā regis· nichil
enī valet magica tua· et miſſo fune in
collū eius trahebat eū ad regem dicens
Veniat xpc et eruat te de manibus meis·
Videns aūt eū rex ait· Qđ ē genus tuū
vl q̄ patria vl ī cuius noīe hec ſigna
facis· Sctus v̄o thomas r̄ndit· Deus meus
deus tuus ē· creator celi et terre et omniū
q̄ in eis ſūt q ſolus coli debet non idola
ſurda et muta· His auditis rex iratus
valde iuſſit eū extenſum torqueri
et ceſū recludi in carcere· Cūq3 reclu
deretur gracias agebat deo q dignus eet
talia p noīe eius pati· ¶ Chariſius aūt
reuerſus ad domū ſuā dicebat· nūc copu
labitur mi vxor mea eo q abſtulerim
magū de medio ppli huius· et veniens
inuenit eā detonſo capite decubere
ſolo et ait· Dulciſſima coniunx q̄ mente
inſania cepit ut hec feceris· Nunqđ
potencior erit mi hic magus· me aūte
oīs india venerat· et quod volo hoc
facio cū rege· ſed et pecunia magna
ē mi· Cui illa ait· Oīa hec terrena ſūt
et in terrā reuertentur· nā btus erit q
ſe vite ppetue copulauerit· Hec audiēs
Chariſius quieuit ī lecto ſuo· Migdomia
aūt accipiēs aurū dedit cuſtodibus·
et ingreſſa in carcere oſculabatur pedes
apli· audiēs vbm̄ dei ¶ Chariſio aūtē
eunte ad regē· mygdomia reuerſa eſt
ad domū ſuā· Et pſtrata humo in cubi
culo depcabatur dn̄m cū lacrimis dicens·
Piciare dn̄e inſipiencie mee ut re
uertatur ad ſalutem ppetuā· Interea ac
ceſſit nutrix eius ad eam et ait· Que
eſt pueritas in corde tuo ut relicto
viro p quē magnifice honoraris ieiu
nijs ac vigilijs te affligas p verba

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Kantonsbibliothek, Vadianische Sammlung, VadSlg Ms. 70, f. 71r – Casus Sancti Galli; Vitae sanctorum (http://www.e-codices.ch/de/vad/0070/71r)